

Bu makale, Hollanda'daki etnik azınlık gruplardan gelen çocukların otizm teşhisini inceleyen iki çalışmayı ele almaktadır. İlk çalışma, etnik azınlık gruplarından gelen çocukların otizm bakım kurumlarında önemli ölçüde temsil edilmediklerini gösterdi. Bu kurumlardaki çocukların yalnızca küçük bir yüzdesi etnik azınlık gruplarından gelirken, bu gruplar genel çocuk nüfusunun daha büyük bir payını oluşturmaktadır. İkinci çalışma, çocuk doktorlarının otizm bakımına yönlendirme rolüne odaklandı. Sonuçlar, çocuk doktorlarının Hollandalı çocuklara kıyasla etnik azınlık gruplarından gelen çocukları otizm değerlendirmesi için daha az sıklıkla yönlendirdiklerini gösterdi, olası otizm belirtileri konusunda endişeler olmasına rağmen. Ancak doktorlar standartlaştırılmış anketleri otizm için test etmek için kullandıklarında, etnik gruplar arasında yönlendirme oranlarında farklılık görülmemiştir. Bu çalışmalar, etnik azınlık gruplarından gelen çocukların Hollandalı çocuklara kıyasla otizm teşhisine ve tedavisine daha az erişimi olduğunu göstermektedir. Bu durum, doktorların bu çocukları yönlendirmekte daha az eğilimli olmalarından kaynaklanabilir, muhtemelen kültürel farklılıklar veya bilinçaltı önyargılar nedeniyle. Standartlaştırılmış anketlerin kullanılması bu sorunu azaltmaya yardımcı olabilir. Tüm çocukların, kültürel geçmişlerine bakılmaksızın otizm teşhisinin zamanında konması ve uygun yardım alması için eşit fırsatlara sahip olmaları önemlidir. Etnik azınlık gruplarının otizm bakımında temsil edilmeme nedenlerini tam olarak anlamak için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.